

Vi skulle yderligere bemærke, at naar Kommissionen i Tillæg B., S. 258, bemærker, at det fra vor Side urigtig skulde være anbragt, at „fuldt færdige Dele til Døre, Indfatninger m. v. gaa ind til den lave Told af 0,15 p pr. Pd. i Stedet for 3 p “, saa nødes Kommissionens sagkyndige til umiddelbart efter at indrømme, at „Indfatninger og Karme indføres dog i hele Længder uden Indsnit og gaa altfaa som ikke fuldt færdige Dele ind til 0,15 p pr. Pd. til Skade for det indenlandske Bygningsfærderi“, hvilket derved efter godtgøres. I Virkeligheden have vi altfaa Ret i, at den nu gældende Toldblovs Tariferingsmaade tillader en for Bygningsfærdieret stabelig Omgaaen af Loven. Væsentligt færdigt Arbejde kan paa Grund af den ved Bearbejdelsen fremkomne ringere Vægt indføres billigere end det raå Materiale. Dette skrigende Misforhold er desuagtet, saa vidt vi kunne se, ikke blevet rettet i det ny Toldblovsforflag.

Det er da kun drevne af den haarde Røddendighed, at vi indstændig anraabe det høje Udvalg om at raade Bod paa de paaagtede for Snedkeriet ødelæggende Forhold i den paatænkte Toldtarif. Snedkeriet har hidtil hævdet sig en smuk Stilling i vor hjemlige Industri og har endog fundet Anerkendelse i Udlandet; det beskæftiger en ikke ringe Del af Landets Befolkning; vore Arbejdere ere sikkert for en stor Del betydeligt højere lønne end Udlandets, og vor Arbejdsløn er stadig stigende. Udlandets Toldblovs have ganske standset Snedkeriets tidligere betydelige Eksport, navnlig til Sverige; fordyres nu bort Naamateriale samtidig med, at vor Beshyttelse forringes, ville vi ikke være i Stand til at tage Konkurrencen op med Udlandet uden betydelig Nedsættelse af Arbejdslønnen; det vil da særlig gaa ud over Smaamestrene og Arbejderne, men man vil maasse naa til helt at ødelægge et Sag, der hidtil med Vre har fyldt sin Plads og staaet Brødet til et stort Antal Menneſter.

Kjøbenhavn, den 23de Januar 1897.

Paa Snedkerlavets Bestyrelses Vegne

Andreas Jensen,
Oldermænd.